

Тесленко Т. В.

кандидат економічних наук, доцент
завідувач кафедри туристичного та
готельно-ресторанного бізнесу
Дніпровського гуманітарного університету

Клюшниченко А.О.

здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

Литвиненко О. Д.

здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

ПЕРСПЕКТИВИ ВІДНОВЛЕННЯ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Україна зараз переживає складні часи, але незважаючи на усі події, трагічні для нашого миролюбивого народу, необхідно думати й про подальше відновлення економіки. Громадяни усього демократичного світу зараз підтримують Україну, захоплюються високим її патріотичним духом, допомагають економічно усім, хто тимчасово вимушений шукати тимчасовий прихисток в інших країнах. Безумовно цей час мине і громадяни країн-партнерів, що підтримували нашу державу та її народ весь цей складний час, безумовно, бажатимуть відвідати Україну, захочуть познайомитись з унікальним народом, що її населяє та його культурою.

Сьогодні сотні туристичних об'єктів або знищені, або під окупацією. Однак ми усі впевнені, що невдовзі усе зміниться, Україна переможе і знову запрошуватиме у гості всю мирну світову спільноту. Таким чином, в недалекій перспективі ми матимемо змогу перетворити Україну в популярний туристичний центр, що потребує в свою чергу розпочати системну роботу в цьому напрямку вже сьогодні. Усі ми є свідками величезної допомоги, яку надає зараз Україні її давній сусід й економічний партнер – Польська Народна Республіка. Так на зустрічі очільниці Державного агенства з розвитку туризму України (ДАРТ) Мар'яною Олеськів із заступником міністра туризму і спорту Республіки Польща Анджеєм Гут-Мостовим на Першій позачерговій Генасамблеї Всесвітньої туристичної організації (UNWTO) вже було окреслено напрями роботи та можливі форми підтримки щодо відновлення туризму в Україні з боку Польщі, а саме – у Міністерстві зголосилися надати додаткову підтримку у забезпеченні житлом громадян України, а також

допомогти з їхнім працевлаштування у сфері туризму тих, хто працював у цій сфері раніше. Крім того, польська сторона висловила готовність допомогти з експертною оцінкою пошкоджень, завданих туристичній інфраструктурі України.

Багато експертів зараз згадують Чорнобиль – як німе нагадування того, у що може перетворити світ замовчування технологічної катастрофи. Тепер Зона мимоволі захищає Україну, вражаючи ворога смертельним опроміненням. Інформація про аварію на Чорнобильській атомній станції в ніч проти 26 квітня 1986 року, яку згодом назвуть наймасштабнішою техногенною катастрофою в історії, взагалі не висвітлювалася радянськими чи українськими ЗМІ впродовж перших двох днів.

Повідомлення про аварію на ЧАЕС у радянських ЗМІ вперше з'явилося майже за три доби – ввечері 28 квітня у програмі «Час». Це оголошення, фактично, зробили під тиском міжнародної спільноти, яка вимагала від СРСР пояснень щодо підвищених рівнів радіації на території інших країн. Першими, хто підняв тривогу, були працівники шведської АЕС «Форсмак», що на північ від Стокгольму. Коли з'ясувалося, що забруднення не пов'язане із самою станцією, за напрямком вітру висунули припущення про аварію на ЧАЕС. Лише тоді, коли шведи пригрозили подати офіційний запит до МАГАТЕ, СРСР був змушений повідомити про аварію.

Наступного дня, 29 квітня, 14 секунд повідомлення перетворилися на три рядочки тексту, які передрукували й більшість українських газет, – внизу третьої шпальти, поруч із результатами футбольних матчів і повідомленнями про «Велогонку миру», що мала стартувати у Києві 6 травня.

Повідомлення було з шести речень: «Від Ради Міністрів СРСР. На Чорнобильській атомній електростанції сталася аварія. Пошкоджений один з атомних реакторів. Вживаються заходи для ліквідації наслідків аварії. Потерпілим надається допомога. Створено урядову комісію» [1].

Нагадування про ті страшні події повинно бути застереженням для свідків та очевидців страшних подій сьогодення. Тому вже сьогодні ДАРТ оголосило про збір інформації про знищені та пошкоджені об'єкти туристичної і рекреаційної інфраструктури, до агентства вже починають звертатися міжнародні партнери за такою інформацією для того, щоб надалі допомагати Україні з відновленням.

Перш за все будуть допомагати міжнародні туристичні партнери: власники туристичних компаній, туристичні оператори, які готові по завершенню бойових дій відкривати бізнес в Україні, створювати робочі місця та допомогти розвивати галузь. Наразі з декількома організаціями готуються плани з відновлення туристичної галузі, щойно це стане можливим [2].

На регіональному рівні з урахуванням досвіду інших країн, мери і голови громад вже планують так розбудовувати свої міста і села, щоб залишити неторканими певні зруйновані об'єкти – люди повинні пам'ятати про те, що тут відбувалося.

Взагалі до цієї роботи необхідно залучення органів державної влади, так

й небайдужих мешканців, волонтерів, експертів – взагалі усього українського народу як для відновлення туризму, так й для збереження національної пам'яті та культури українського народу.

Список використаної літератури:

Ханін І.Г.

доктор економічних наук, професор
професор кафедри економіки підприємства і
міжнародного бізнесу
Національного університету водного
господарства та природокористування

**ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ТУРИЗМІ ЯК
КАПІТАЛОУТВОРЮЮЧИЙ ЕЛЕМЕНТ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО
РОЗВИТКУ**

Туристична діяльність, як і багато інших постіндустріальних напрямів розвитку світової економіки заснована на широкому використанні знань, запровадженні інформаційних технологій в практику управлінської діяльності та комунікаційні системи, управлінських інноваціях, проривних технологіях в розвитку окремих видів транспорту, перш за все літакобудування та суднобудування. Однак, інформаційні технології в туризмі, які і в інших сферах постіндустріального розвитку суспільства та економіки є пріоритетним капіталоутворюючим елементом економічної системи. Ці та інші тенденції та особливості розвитку постіндустріальної економіки досліджуються в наукових працях вітчизняних вчених [1, 2, 3].

В умовах становлення постіндустріальної економіки з переважаючою нематеріальної складової виробництва, скороченням «матеріального» сектора економіки, інформація стала визначати напрям і динаміку розвитку, модифікуючи всю систему економічних відносин. Так, Г. Саймон передрікав цю проблему ще в 1976 р., стверджуючи, що залучення в економічну теорію інформаційних проблем призведе до зміни бази, інструментів та методів досліджень [5, с. 17].

Узагальнюючи результати наукових досліджень щодо ролі інформаційних процесів у контексті постіндустріального розвитку, професор Б.Ж. Тагаров [4] виділяє деякі напрямки формування нової інформаційної парадигми в економічній теорії:

- визнання першорядного значення або, точніше, провідної ролі інформаційної складової економіки, остання відповідно постає, скоріше, як